

малко врѣме вѣрувать, и во врѣме на на-
14 пасть отетѣхъвать. А паднѣло-то въ тѣр-
нѣе-тѣ, тѣ сж *овѣзи* които сж слушали, и
отъ грьжы и богатства и сласти житей-
15 ськи, отхождатъ, и заглухуватъ и не при-
носятъ плодъ. А което на добръ-тѣхъ зе-
мѣхъ, тѣ сж *овѣзи*, които чужтъ слово-то,
држатъ го въ добро и благо сѣрдце, и
приносятъ плодъ въ тѣршѣне.

16 И *евникой* като запали свѣщъ не ѣхъ по-
крыва съсъ съсѣдъ, нито ѣхъ туря подъ
одръ-тѣ; но ѣхъ туря на свѣтилиникъ-тѣ,
за да гледатъ видѣлихъ-тѣхъ тѣзи които
17 вѣдѣхъ. Защото *ивѣма* скрышно, което
не ще бѣде явно; нито утаено, което не
ще бѣде звано, и не ще излѣзе наявѣ.
18 За това гледайте какъ слушате; защото
"който има, ще му ся даде; а който *ивѣ-*
ма, и онова което мни че има ще му ся
отнеме.

19 И *дойдохъ* при него майка му и бра-
тѣ-та му, и поради множество-то не мо-
20 жакъхъ да приближатъ при него. И извѣсти-
хъ му *ивѣки* и казувахъ: Майка ти и бра-
тѣ-та ти стоятъ вѣнъ и ищѣтъ да тя ви-
21 дѣтъ. А той отвѣща и рече имъ: Мѣнѣ
ми сж майка и братѣя тѣзи, които слу-
шаютъ слово-то Божіе и го исполняватъ.

22 И *единъ* день влѣзе въ ладїѣхъ той и
ученици-тѣ му; и рече имъ: Да минемъ
23 отвѣждъ езеро-то; и отплувахъ. И въ врѣ-
ме-то на плуваніе-то имъ той заспа; и
спусихъ ся бура вѣтрѣнна въ езеро-то и
наблишише ся ладїѣ-та и въ опасность
24 бѣхъ. И пристѣпихъ та го разбудихъ и
казувахъ: Наставниче, Наставниче, загу-
нуваме. А той станъ та задрѣти на вѣтрѣ-
тѣ и на волненіе-то на водъ-тѣхъ; и ута-
25 локжихъ ся, и станъ тишина. И рече имъ:
Дѣ ви е вѣра-та? А тѣхъ уплашени чудѣхъ
ся, и говорѣхъ ся единъ на другїи: Кой
е тойзи, щото повелѣва и на вѣтровѣ-тѣ
и на водъ-тѣхъ, и го слушатъ?

26 И *исплувахъ* въ Гадаринскѣхъ-тѣхъ стра-
27 нѣхъ, която е срещъ Галилеѣхъ. И щомъ из-
лѣзе на земѣхъ-тѣхъ, срѣщихъ го отъ градъ-тѣ
ивѣкой си человекъ, който отъ много врѣ-
ме имаше бѣсове, и дрехъ не обличаше,
и въ кѣщи не стоеше, но въ гробища-та.

28 И като видѣ Исуса, извика и припаднѣ
нему и съ гласъ голѣмъ рече: Що *имашъ*
ты съ мене, Исусе Сыне на Бога Вышня-
29 го? молихъ ти ся недѣи мѣ мѣжи. Защото
повелѣ нечистому духу да излѣзе изъ че-
ловѣка; понеже отъ много врѣме бѣ го
прѣхванѣлъ; и врѣвахъ го съ вериги и
съ оковы та го вардѣхъ; но той раскж-
суваше вьреки-тѣ, и гоняше го бѣсъ-тѣ
по пустыни-тѣ. И попыта го Исусъ и рече:
30 Какъ ти е име-то? а той рече: Легионъ;

защото много бѣсове влѣзохъ въ него.
31 И моляхъ го да имъ не повелѣе да идѣтъ
32 *ивѣ* безднѣхъ-тѣхъ. А тамъ имаше стадо отъ
много свинѣе що пасѣхъ по горѣхъ-тѣхъ; и
моляхъ му ся *бѣсове-тѣ* да имъ дозволи
33 да влѣзѣтъ въ тѣхъ; и дозволи имъ; И
като излѣзихъхъ бѣсове-тѣ отъ человекъ,
влѣзохъ въ свинѣе-тѣ; и впусихъ ся ста-
до-то прѣвъ стрѣмнинѣхъ-тѣхъ въ езеро-то
та ся издави. А свинопасци-тѣ като видѣхъ
това що станъ, побѣгнахъхъ и отидохъ та
35 извѣстихъхъ въ градъ-тѣ и въ села-та. И
излѣзохъ да видѣтъ станѣло-то; и дойдо-
хъхъ при Исуса, и намѣрихъ человекъ-тѣ
отъ когото бѣхъ излѣзли бѣсове-тѣ, сѣ-
дѣлѣхъ при нозѣ-тѣ Исусовы, облѣченъ и
36 смьсленъ; и убояхъ ся. И тѣзи които
бѣхъ видѣли това извѣстихъхъ имъ, какъ
37 ищѣлъ бѣвѣнъ-тѣ. И *всичко-то* множе-
ство отъ околность-тѣхъ Гадаринскѣхъ, *о*
молихъхъ му ся да си отиде отъ тѣхъ; за-
38 что бѣхъ обзѣти отъ голѣмъ страхъ; а той
влѣзе въ ладїѣхъ-тѣхъ и вѣрнѣхъ ся. А *че-*
ловѣкъ-тѣ, отъ когото бѣхъ излѣзли бѣ-
39 сове-тѣ, моляше му ся да бѣде съ него,
но Исусъ го испрати и рече: Вѣрни ся у
дома си, и раскажи това което ти стори
Богъ. И отиде та проповѣдува по *всич-*
кой-тѣхъ градъ това що му стори Исусъ.
40 А когато ся вѣрнѣхъ Исусъ, прїѣхъ го на-
41 родъ-тѣ; защото всички го чакахъ. И е-
то *дойде* единъ человекъ, на име *Иаиръ*,
(и той бѣ начальникъ на съборнице-то), и
паднѣ на нозѣ-тѣ Исусовы, та му ся мо-
42 ляше да влѣзе въ домъ-тѣ му. Защото
имаше дѣщерѣжъ единороднѣхъ, като на два-
надесетъ години, и тя бѣше на умира-
ніе. И когато отхождаше, народъ-тѣ го при-
тѣскаше.
43 И *сжена* нѣкоя си що имаше крѣвоте-
ченіе отъ дванадесетъ години, която бѣ
издала на лѣкари *всичкій* си имотъ, и
44 не можѣе да ся излѣкува отъ никого, При-
ближи изъ отзадъ, та ся допрѣ до полъ-
тѣхъ на дрехъ-тѣхъ му; и тозъ часъ прѣ-
45 станъ теченіе-то на крѣвь-тѣхъ ѣ. И рече
Исусъ: Кой е що ся допрѣ до мене? и
понеже ся отричахъ *всички*, рече Петръ
и които бѣхъ съ него: Наставниче, на-
родъ-тѣхъ ты пригнѣскалъ и угнѣтавалъ, а
ты казувашъ: Кой е що ся допрѣ до ме-
46 не? Но Исусъ рече: Нѣкой ся допрѣ до
мене; защото азъ усѣтихъ че сила *ивѣ*
47 излѣзе изъ мене. И като видѣ жена-та че
ся не укры, дойде растреперана, и припа-
днѣхъ нему, та му исказа прѣдъ *всичкій-*
тѣхъ народъ за койъ причинѣхъ ся допрѣ до
48 него, и какъ на часть-тѣхъ оздравѣ. А той
и рече: Дръжай, дѣще, твоя-та вѣра ты
ищѣла; иди си съ миромъ.

мъ Мат. 5; 15. Мар. 4; 21. Гал. 19; 26.
11; 33. ѣ Мат. 12; 46. Мар. 3; 31.
з Мат. 10; 26. Гал. 12; 2. ѣ Мат. 8; 23. Мар. 4; 35.
и Мат. 13; 12. 25; 29. Гал. 4 Мат. 8; 28. Мар. 5; 1.

мъ Отк. 20; 3.
н Мат. 8; 34.
о Дѣян. 16; 39.
п Мар. 5; 18.

р Мат. 9; 18. Мар. 5; 22.
с Мат. 9; 20.
т Мар. 5; 30. Гал. 6; 19.